

Страни в главното производство

Жалбоподател: Markus Geltl

Отговорник: Daimler AG

в присъствието на: Lothar Meier и др.

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 1, точка 1 от Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) (ОВ L 96, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 5, стр. 210) и на член 1, параграф 1 от Директива 2003/124/ЕО на Комисията от 22 декември 2003 година за прилагане на Директива 2003/6/ЕО относно определението и публичното оповестяване на вътрешна информация и относно определението за манипулиране на пазара (ОВ L 339, стр. 70; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 5, стр. 243) — Тълкуване на понятието „вътрешна информация“ — Оттегляне на председателя на управителния съвет на акционерно дружество — Евентуално съобразяване при преценката на точността на подобна информация на различни консултации и действия, предхождащи въпросното събитие

Диспозитив

1. Член 1, точка 1 от Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) и член 1, параграф 1 от Директива 2003/124/ЕО на Комисията от 22 декември 2003 година за прилагане на Директива 2003/6 относно определението и публичното оповестяване на вътрешна информация и относно определението за манипулиране на пазара трябва да се тълкуват в смисъл, че при продължителен процес, който би довел до осъществяването на определено обстоятелство или на определено събитие, точна информация по смисъла на тези разпоредби могат да представляват не само това обстоятелство или събитие, а и междинните етапи на този процес, които са свързани с тяхното осъществяване.
2. Член 1, параграф 1 от Директива 2003/124 трябва да се тълкува в смисъл, че изразът „набор от обстоятелства, които [...] разумно може да се очаква, че ще настъпят, или събитие, което [...] може да се очаква, че ще настъпи“ се отнася до бъдещи обстоятелства или събития, за които общата преценка на наличните данни показва, че има реална възможност да настъпят. Няма основание обаче този израз да се тълкува в смисъл, че трябва да се взема предвид степента на въздействие на този набор от обстоятелства или на това събитие върху цената на съответните финансови инструменти.

(¹) ОВ С 113, 9.4.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 юни 2012 г. (преюдициално запитване от Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein — Германия) — Georges Erny/Daimler AG — Werk Wörth

(Дело C-172/11) (¹)

(Свободно движение на работници — Член 45 ДФЕС — Регламент (ЕИО) № 1612/68 — Член 7, параграф 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — Увеличение на възнаграждението, изплащано на работниците, които работят на непълно работно време в периода преди пенсиониране — Погранични работници, подлежащи на облагане с данък върху дохода в държавата членка по местопребиваване — Фиктивно вземане предвид на данъка върху заплатите в държавата членка по месторабота)

(2012/C 258/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein

Страни в главното производство

Ищец: Georges Erny

Отговорник: Daimler AG — Werk Wörth

Предмет

Преюдициално запитване — Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein, Auswärtige Kammern Landau — Тълкуване на член 45 ДФЕС, както и на член 7, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 година относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11) — Увеличение на възнаграждението, изплащано на работниците, които работят на непълно работно време в периода преди пенсиониране — По-неблагоприятно третиране на пограничните работници, които не подлежат на облагане с данък върху дохода в държавата членка по местопребиваване, произтичащо от вземането предвид при изчисляването на размера на посоченото увеличение на данъка върху заплатата, дължим хипотетично в държавата по месторабота

Диспозитив

Член 45 ДФЕС и член 7, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 година относно свободното движение на работници в Общността не допускат клаузи на колективен или индивидуален трудов договор, съгласно които увеличение на възнаграждението като разглежданото в главното производство, което се изплаща от работодателя в рамките на работа на непълно работно време в периода преди пенсиониране, трябва да се изчислява по такъв начин, че данъкът върху заплатите, дължим в държавата членка по месторабота, се изважда фиктивно при определянето на основата за изчисление на това увеличение, докато съгласно спогодба за избягване на двойното данъчно облагане аналогичните заплати и възнаграждения, изплащани на работниците, които не пребивават в държавата членка по месторабота, подлежат на облагане в държавата членка по местопребиваване на последните. Съгласно посочения член 7, параграф 4 такива

клаузи са нищожни. Член 45 ДФЕС, както и разпоредбите на Регламент № 1612/68 оставят възможност на държавите членки и на социалните партньори свободно да избират между различните разрешения, подходящи за постигане на целта, която преследват съответно тези разпоредби.

(¹) ОВ С 226, 30.7.2011 г.

Решение на Съда (пети състав) от 28 юни 2012 г. — XXXLutz Marken GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Natura Selection, SL

(Дело C-306/11 P) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Фигуративна марка „Linea Natura Natur hat immer Stil“ — Възражение на притежателя на фигуративната марка на Общността „natura selection“ — Относителни основания за отказ — Вероятност от объркване)

(2012/С 258/10)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: XXXLutz Marken GmbH (представител: H. Pannen, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: K. Klüpfel), Natura Selection, SL

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (шести състав) от 24 март 2011 г. по дело XXXLutz Marken/CXВП — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil) (Т-54/09), с което се отхвърля жалбата срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 28 ноември 2008 г. (преписка № R 1787/2007-2), постановено в производство по възражение между Natura Selection, SL и XXXLutz Marken GmbH — Вероятност от объркване на фигуративните знаци „natura selection“ и „Linea Natura Natur hat immer Stil“ — Неправилна преценка на сходството между тези знаци — Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда XXXLutz Marken GmbH да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 238, 13.8.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 юни 2012 г. (преюдициално запитване от Korkein oikeus — Финландия) — изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу Melvin West

(Дело C-192/12) (¹)

(Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест и процедури за предаване между държавите членки — Европейска заповед за арест, издадена за целите на изпълнението на наказание лишаване от свобода — Член 28 — Последващо предаване — „Поредица“ от европейски заповеди за арест — Изпълнение на трета европейска заповед за арест срещу едно и също лице — Понятието „изпълняваща държава членка“ — Съгласие за предаване — Спешно преюдициално производство)

(2012/С 258/11)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

Melvin West

Предмет

Преюдициално запитване — Korkein oikeus — Тълкуване на член 28, параграф 2 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки — Заповед за арест с оглед изпълнението на наказание лишаване от свобода — Понятието „изпълняваща държава членка“ в случай на последващо предаване — Гражданин на държава членка А, предаден от тази държава на държава членка Б с оглед изпълнението на наказание лишаване от свобода, а след изтърпяването му предаден от държавата членка Б на държава членка В с оглед изпълнението в тази държава на наказание лишаване от свобода — Искане на държава членка Г до държава членка В за предаване на въпросното лице на държава членка Г въз основа на заповед за арест с оглед изпълнението на наказание лишаване от свобода.

Диспозитив

Член 28, параграф 2 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че когато съответното лице е предавано няколко пъти между държави членки въз основа на последователни европейски заповеди за арест, последващото му предаване на друга държава членка, различна от тази, която последно го е предала, зависи от съгласието само на държавата членка, извършила последното предаване.

(¹) ОВ С 184, 23.6.2012 г.